

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Πρεσβυτέρα Κυριακή Γ. Τσιτουρίδου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 22, 2019

Γεννήθηκε τό 1870 καί παντρεύτηκε τό 1890 τόν Γεώργιο Τσιτουρίδη ό όποϊος χειροτονήθηκε ιερέας καί έφημέρευε στό χωριό τους Τσόπλη ή Δερμιτζικιοϊ τής Όρτού (Κοτυώρων) τοῦ Πόντου. Απέκτησαν έξι κόρες καί ένα γυιό πού έκοιμήθη μικρός.

Ή πρεσβυτέρα Κυριακή ήταν άπλη, εύλαβέστατη καί πολύ έλεήμων. Πονούσε καί έκλαιγε όταν έβλεπε τήν δυστυχία τών ανθρώπων. Είχε πάντα άνοιχτή τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της όπου εύρισκαν φαγητό καί ζεστασιά οϊ φτωχοί καί πεινασμένοι, καί τόπο γιά νά μείνουν οϊ ξένοι.

Τό έτος 1903 ό παπα-Γιώργης μέ τήν οϊκογένειά του μετανάστευσε καί έγκαταστάθηκε στό χωριό Άταρα ή Αζάντα τής περιοχής Σοχούμ τής Γεωργίας. Ήταν ό μοναδικός ιερέας τής περιοχής όπου ζούσαν πολλοί Έλληνες πρόσφυγες. Λειτουργούσε, βάπτιζε, στεφάνωνε καί διάβαζε τούς άρρώστους. Στό σπίτι του κατέφευγαν κάθε μέρα δεκάδες πρόσφυγες πού δέν είχαν “πού τήν κεφαλήν κλίνει”. Ή πονόψυχη πρεσβυτέρα άκούραστη ζύμωνε, μαγειρευε καί έτρεφε όλους τούς φτωχούς πού κατέφευγαν στό σπίτι τους. Τούς άγαπούσε καί τούς παρηγορούσε σαν παιδιά της. Ήπειδή δέν χωρούσαν νά φιλοξενηθοῦν όλοι στό μικρό τους σπιτάκι, ζήτησε άπό τόν παπα-Γιώργη νά φτιάξη ένα μεγάλο ξενώνα καί έτσι μπορούσε νά φιλοξενή μέχρι εκατό άτομα.

Ή εύλαβής πρεσβυτέρα, ενώ έτρεφε τόσα πεινασμένα στόματα, ή ίδια έκανε κάθε μέρα ένατη. Μέχρι τόν Έσπερινό δέν έτρωγε καί δέν έπινε τίποτε. Πήγαινε στην Έκκλησία, έπαιρνε αντίδωρο καί μετά έτρωγε. Κρέας καί άρτύσιμα δέν έτρωγε παρά μόνο λαχανικά καί φρούτα.

Περνώντας μία μέρα μέ τον παπα-Γιώργη έξω από ένα κοιμητήρι του Σοχούμ, ζήτησε όταν πεθάνη νά τήν θάψη σέ αυτό τό κοιμητήριο. Ο παπᾶς απόρησε γιατί ἦταν νέα, περίπου 40 ἐτών. Σέ λίγες μέρες πού ἀρρώστησε καί ἐκοιμήθη, τήν ἔθαψαν κατά τήν ἐπιθυμία της σ' ἐκεῖνο τό κοιμητήρι.

Ἐπτά χρόνια ἀπό τήν κοίμησή της τήν εἶδε ὁ παπα-Γιώργης στόν ὕπνο του νά τοῦ λέη: «Ἐπτά χρόνια δέν βαρέθηκες νά μέ ἔχης κάτω ἀπό τήν γῆ; Νά ἔρθης νά μέ βγάλης». Αυτό τό ὄνειρο τό εἶδε ἐπανειλημμένως. Ἐπίσης ἕνας μοναχός ἀπό τό Μοναστήρι Νόβα φόν στήν Τράντα κάθε βράδυ ἔβλεπε φῶς νά κατεβαίνη στόν τάφο της καί ἄκουγε μία φωνή νά τοῦ λέη: «Νά ῥθῆς στό νεκροταφεῖο νά μέ βγάλης».

Πράγματι ἔγινε ἡ ἀνακομιδή. Εἶδαν τότε ὅτι δέν ὑπῆρχε χῶμα πάνω ἀπό τά ὀστᾶ της καί ἀπό κάτω ὑπῆρχε νερό. Μιά εὐωδία ξεχύθηκε καί εἶδαν ἔκπληκτοι τό δεξί της χέρι, ὅπου φοροῦσε τήν βέρα της, τό αὐτί της καί τήν καρδιά της νά εἶναι ἄφθαρτα, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα ὀστᾶ νά εἶναι χρυσοκίτρινα.

Τό ἄφθαρτο χέρι καί τήν καρδιά της τά πῆρε ὁ καλόγερος τῆς Τράντας, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα ὀστᾶ της σήμερα φυλάγονται στήν ἀγία Πετρούπολη.

(Από το βιβλίο [«Ασκητές μέσα στον κόσμο»](#). Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: enromiosini.gr)